

Sygn. akt I C 67/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 kwietnia 2022 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia Eliza Skotnicka

Protokolant sekr. sąd. Magda Biernat

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 kwietnia 2022 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa J. M.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę 6610 zł

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda J. M. 6610 (sześć tysięcy sześćset dziesięć) zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od 1 marca 2020 roku do dnia zapłaty,

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 2217 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 67/22

UZASADNIENIE

Powód J. M. domagał się zasądzenia od strony pozwanej kwoty 6610 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od 1 marca 2020 r. oraz kosztami procesu. W uzasadnieniu pozwu wskazał, że 4 listopada 2019 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ samochód marki P. (...) o nr rej (...) użytkowany przez P. K.. Poszkodowany w związku z zaistniałą szkodą zmuszony był na okres czasu likwidacji szkody tj. na 82 dni (od 4 listopada 2019 r. do 24 stycznia 2020r.) do wynajęcia od powoda pojazdu zastępczego marki O. (...) o nr rej (...). Powód wystawił fakturę na łączną kwotę 30331,80 zł (w tym najem za dobę 300 zł netto i 60 zł koszt podstawienia i odbioru) i w dniu 24 stycznia 2020 r. zawarł z poszkodowanym umowę cesji wierzytelności z tytułu odszkodowania z ubezpieczenia OC. Jednocześnie powód zawiadomił stronę pozwaną o przelewie wierzytelności i wezwał do zapłaty.

Pozwana decyzją z 25 lutego 2020r. uznała swoją odpowiedzialność za szkodę wypłaciła powodowi bezsporną część dochodzonego roszczenia w wysokości 18050 zł netto, akceptując okres najmu 72 dni przy stawce 250 zł netto za dzień najmu pojazdu.

Powód wskazał, że poszkodowany zwrócił się do pozwanego z prośbą o konkretną ofertę dotyczącą najmu pojazdu zastępczego, ale pozwany nie zareagował na prośbę i nie udzielił żadnej odpowiedzi.

Strona pozwana (...) S.A. z siedzibą w S. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych. Strona pozwana przyznała, że jest odpowiedzialna za skutki zdarzenia z 4 listopada 2019r. oraz, że wypłaciła powodowi kwotę 18050 zł netto tytułem odszkodowania uznając za zasadną rekompensatę za 72 dni wynajmu po stawce 250 zł netto/dobę. Pozwana zakwestionowała czas trwania najmu, uwzględniając najem od dnia rozpoczęcia usługi do dnia wystąpienia do poszkodowanego z prośbą o dokładny opis zdarzenia w dniu 10 grudnia 2019r., następnie pozwany uwzględnił

najem, pojazdu od dnia przesłania opisu zdarzenia w dniu 16 grudnia 2019r. do dnia zatwierdzenia kosztorysu po dodatkowych oględzinach w dniu 8 stycznia 2020r. Następnie uznano najem od dnia przesłania kosztorysu do weryfikacji w dniu 13 stycznia 2020r. do dnia zakończenia usługi. Strona pozwana dokonała weryfikacji stawki najmu pojazdu zastępczego do kwoty 250 zł netto za dobę na podstawie informacji o warunkach i stawkach najmu obowiązujących u pozwanego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Poszkodowany P. K. prowadził działalność gospodarczą w zakresie usług budowlanych. 4 listopada 2019 r. pracownik poszkodowanego uczestniczył w kolizji drogowej, w której uszkodzeniu uległ samochód marki P. (...) o nr rej. (...) stanowiący własność poszkodowanego P. K.. Sprawca szkody posiadał ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnoprawnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej.

Okoliczności bezsporne.

Poszkodowany P. K. korzystał z pojazdu stanowiącego jej własność w ramach prowadzonej działalności gospodarczej w zakresie usług budowlanych. Uszkodzony pojazd to BUS 7 osobowy, którym pracownicy poszkodowanego dojeżdżali codziennie do pracy. Pojazd był poszkodowanemu niezbędny do prowadzenia działalności gospodarczej.

Poszkodowana znalazł w Internecie ofertę powoda, która była dla niego korzystana, gdyż powód zobowiązał się niezwłocznie dostarczyć poszkodowanemu pojazd zastępczy, a ponadto na podstawie udzielonego pełnomocnictwa przejął w imieniu poszkodowanego obowiązki związane ze zgłoszeniem szkody oraz z prowadzenia wszelkich spraw związanych z przebiegiem postępowania likwidacyjnego. Poszkodowany poszukiwał firmy, która kompleksowo zajmie się załatwianiem formalności związanych z likwidacją szkody.

Poszkodowany P. K. zawarł umowę najmu samochodu z powodem J. M. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą (...) z siedzibą w B.. W umowie najmu nr (...) z 4 listopada 2019 r. wskazano, że przedmiotem umowy najmu był samochód marki O. (...) nr rej. (...). Cena za dobę wynosiła 300 zł netto + VAT. Zgodnie z załącznikiem nr 1 auto zostało wydane w dniu 4 listopada 2019 r. o g. 19 w miejscu wypadku tj. w Ż., według § 2 załącznika nr 1 miejscem zwrotu pojazdu 24 stycznia 2020r. o g. 15 było K.. Dla poszkodowanego istotnym warunkiem umowy najmu był brak limitu czasu trwania umowy, brak limitu kilometrów, brak udziału własnego przy ewentualnej szkodzie, możliwość korzystania z pojazdu zastępczego przez osoby trzecie (pracowników poszkodowanego).

Poszkodowany udzielił powodowi pełnomocnictwa między innymi do uzgadniania z ubezpieczycielem warunków najmu pojazdu zastępczego oraz do reprezentowania poszkodowanego w postępowaniu likwidacyjnym.

Powód 24 stycznia 2020 r. wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 24660 zł netto, w tym:

- za najem samochodu segmentu „BUS osobowy” przez 82 dni od 04.11.2019 r. do 24.01.2020r. do umowy nr (...) za cenę 300 zł netto za dobę, w tym wartość netto 24600,00 zł netto;

- usługa podstawienia i odbioru pojazdu za cenę 60 zł netto.

P. K. w oświadczeniu sporządzonym 24 stycznia 2020r. oświadczył, że szkodę zgłosił 6 listopada 2019r. Pojazd poddawany był dwukrotnie oględzinom, gdyż poszkodowany nie zgadzał się z pierwszym wyliczeniem. Drugi kosztorys otrzymał dopiero 8 stycznia 2020r. po wielokrotnych prośbach o jego przesłanie. Na czas naprawy bezgotówkowej uszkodzonego pojazdu poszkodowany wypożyczył pojazd zastępczy i wybrał ofertę powoda, gdyż była dla niego korzystna i precyzyjna, a ponadto w oświadczeniu wskazał, że propozycja najmu pojazdu zastępczego przedstawiona przez ubezpieczyciela nie zawierała żadnych konkretnych warunków tej umowy, poza wskazaniem stawki dobowej, jaką akceptuje ubezpieczyciel. Pomimo prośby o wskazanie konkretnych warunków umowy, regulaminu, poszkodowana nie uzyskał odpowiedzi, ubezpieczyciela, dlatego pozostał przy korzystaniu z umowy zawartej z powodem. Poszkodowany w oświadczeniu tym wyjaśnił, że gdyby ubezpieczyciel, przedstawił konkretną ofertę oraz jej szczegółowe warunki, na pewno odniósłby się do tej oferty, gdyż miał świadomość, że nie może

powiększać szkody. Poszkodowany wskazał, że z pojazdu zastępczego korzystał do czasu zakończenia postępowania likwidacyjnego, nie miał wpływu na czas jego trwania.

Powód zawarł z P. K. 24 stycznia 2020 r. umowę przelewu wierzytelności, na mocy której poszkodowany przelał na powoda wierzytelności przysługujące cedentowi od (...) S.A. z/s w W. wynikające z umowy najmu samochodu zastępczego nr (...) z dnia 4 listopada 2020r. i wystawionej na jej podstawie faktury. Pismem z 24 stycznia 2020 r. P. K. powiadomiła stronę pozwaną o przelewie.

Strona pozwana pokryła koszty najmu samochodu zastępczego w wysokości 18050,00 zł brutto. Pozwana uznała okres najmu 72 dni i dokonała weryfikacji stawki dobowej czynszu najmu z 300 zł netto za dobę na 250 zł netto za dobę.

Dowód:

- zeznania świadka P. K. k. 63;
- umowa najmu pojazdu k. 12v;
- załączniki nr 1 i 2 do umowy k. 13;
- upoważnienie k. 14;
- pełnomocnictwo ogólne z 4 listopada 2019r. k. 20;
- oświadczenia do umowy najmu k. 16v;
- Faktura DoFu (...) k. 15v;
- umowa przelewu wierzytelności k. 16v;
- zawiadomienie o cesji k. 15;
- cennik usług powoda k. 17;
- wydruki cenników ofert najmu pojazdów złożonych przez pozwaną wraz z wiadomością mailową z 04.04.2019r. k. 52 – 56;
- decyzja o wypłacie odszkodowania k. 25 – 26;
- potwierdzenie przelewu z 26.02.2020r. k. 22;
- wiadomość mailowa przesłana przez powoda do pozwanej w dniu 19.11..2019r. k. 21;

Powód pismem doręczonym stronie pozwanej 30 stycznia 2020r. wezwał stronę pozwaną do zapłaty kwoty wynikającej z faktury. Pozwana w odpowiedzi na wezwanie decyzją z 25 lutego 2020 r. uznała roszczenie do kwoty 18050 zł, która została wypłacona na rachunek powoda.

Bezsporne

W tak ustalonym stanie faktyczny Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako zasadne podlegało uwzględnieniu w całości.

Według art. 822 § 1 k.c., powstanie obowiązku zapłaty przez zakład ubezpieczeń (ubezpieczyciela) odszkodowania z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakłada powstanie odpowiedzialności ubezpieczonego, czyli samego ubezpieczającego lub osoby, na której rzecz ubezpieczający zawarł umowę ubezpieczenia, za szkody wyrządzone osobom trzecim. Zobowiązanie do zapłaty odszkodowania z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ma

więc ze swej istoty charakter akcesoryjny, tylko zatem wtedy, gdy ubezpieczony stanie się zgodnie z przepisami prawa cywilnego odpowiedzialny za szkodę wyrządzoną osobie trzeciej, dochodzi do powstania odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń wobec tej osoby z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. Zakres odpowiedzialności ubezpieczonego wobec osoby trzeciej wyznacza co do zasady zakres odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej (por. np. uzasadnienie uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 2005 r., III CZP 99/04, OSNC 2005, nr 10, poz. 166 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2002 r., II KKN 353/99, nie publ.). Akcesoryjny, wynikający z art. 822 § 1 k.c., charakter zobowiązania ubezpieczyciela z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej potwierdzają w odniesieniu do obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych przepisy art. 23, 34, 35 i 36 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152 ze zm. - dalej: "ustawa o ubezpieczeniach obowiązkowych" lub "u.u.o."). W myśl tych przepisów, na podstawie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, do której zawarcia obowiązany jest posiadacz bezpośrednio eksploatujący pojazd (por. uzasadnienie uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 2005 r., III CZP 99/04), zakład ubezpieczeń jest zobowiązany, w granicach ustalonej sumy gwarancyjnej, do zapłaty odszkodowania za szkodę na osobie lub w mieniu wyrządzoną w związku z ruchem pojazdu, objętą odpowiedzialnością posiadacza (art. 436 § 1 zdanie pierwsze lub art. 436 § 1 zdanie drugie k.c.). Odpowiedzialność za szkody wyrządzone ruchem wszelkich pojazdów mechanicznych oparta została na zasadzie ryzyka (art. 436 k.c. w związku z art. 435 k.c.). Uzasadnieniem tej zaostrzonej odpowiedzialności jest przede wszystkim szczególnie i wzmożone niebezpieczeństwo jakie wiąże się z użyciem tych środków komunikacji.

W tak ukształtowanej odpowiedzialności posiadacza pojazdu mechanicznego przesłanki stanowią powstanie szkody w mieniu lub na osobie, spowodowanie szkody przez ruch mechanicznego środka komunikacji, oraz związek przyczynowy między szkodą a ruchem pojazdu. Szkodą wywołującą odpowiedzialność z tytułu ryzyka musi być wyrządzona przez ruch mechanicznego środka komunikacji. Ponadto pomiędzy działaniem sprawcy szkody a skutkiem tego działania musi zachodzić związek przyczynowy (opisany w art. 361 kc). W Świetle tego zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa swojego działania.

Szkodą w mieniu jest wszelki uszczerbek majątkowy. Przy ustaleniu wysokości szkody należy posługiwać się przyjętą w piśmiennictwie i orzecznictwie teorią różnicy. Oznacza to, że dla ustalenia wysokości szkody zestawia się obecną wartość samochodu z tą, jaką by on przedstawiał gdyby nie było wypadku (tak, G. Bieniek, Odpowiedzialność cywilna za wypadki drogowe, Warszawa 2006 str.140). Zasada pełnego odszkodowania w ujęciu kodeksu cywilnego przejawia się w tym, że naprawienie szkody obejmuje zarówno straty jakie poszkodowany poniósł, jak i korzyści które mógł osiągnąć gdyby mu szkody nie wyrządzono. Zgodnie z art. 361 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność za normalne następstwa działania lub zaniechania z którego szkoda wynikła.

Podkreślić należy, że zgodnie poglądem Sądu Najwyższego wyrażonym w wyroku z dnia 8 września 2004r., w sprawie IV CK 672/03 za normalne następstwo zniszczenia pojazdu służącego poszkodowanemu do prowadzenia działalności gospodarczej należy uznać konieczność czasowego wynajęcia pojazdu zastępczego w celu kontynuowania tej działalności w okresie, gdy szkoda nie została jeszcze naprawiona. Postulat pełnego odszkodowania przemawia więc za przyjęciem stanowiska o potrzebie zwrotu przez ubezpieczyciela tzw. wydatków koniecznych, potrzebnych na czasowe używanie zastępczego środka komunikacji w związku z niemożliwością korzystania z niego wskutek zniszczenia, z tym że tylko za okres między dniem zniszczenia a dniem w którym poszkodowany może nabyć analogiczny pojazd, **nie dłuższy jednak niż za czas do zapłaty odszkodowania**. Okoliczność, iż koszty wynajęcia pojazdu zastępczego przekroczyły cenę nowego samochodu, nie może automatycznie przesądzać o istnieniu przyczynienia się poszkodowanego do powiększenia rozmiaru szkody.

W oparciu o powyższe należało podzielić pogląd powoda, że pełne odszkodowanie w niniejszej sprawie obejmować powinno rzeczywiście poniesione i uzasadnione koszty najmu pojazdu.

Powód domagał się zasądzenia kosztów najmu pojazdu zastępczego za okres 82 dni najmu. Strona pozwana zakwestionowała czas trwania najmu, wskazując że nie ma obowiązku pokrywać kosztów najmu za czas, gdy poszkodowany został wezwany do sporządzenia opisu zdarzenia w dniu 10 grudnia 2019r. do czasu gdy ten opis ten złożył w dniu 16 grudnia 2019r., a także w czasie, gdy poszkodowany po otrzymaniu kosztorysu w dniu 8 stycznia 2020r. zażądał jego weryfikacji w dniu 13 stycznia 2020r. Rozumowanie strony pozwanej w tym zakresie jest zupełnie niezrozumiałe. Zauważyć należy, że szkoda w pojeździe poszkodowanego miała charakter szkody częściowej, a jej likwidacja dokonywana była bezgotówkowo, w warsztacie wskazanym przez ubezpieczyciela. Poszkodowany nie miał żadnego wpływu na czas trwania naprawy. Szkoda została zgłoszona 6 listopada 2019r., a pozwana dopiero 10 grudnia 2019r. zwróciła się do poszkodowanego o sporządzenie opisu zdarzenia. Tymczasem zdaniem pozwaną 5 dni na przesłanie jej przez poszkodowanego opisu zdarzenia, czy też 5 dni na zapoznanie się z kosztorysem naprawy to okres zbyt długi, za który pozwana nie ma obowiązku ponosić kosztów najmu pojazdu zastępczego. Rozumowanie to jest całkowicie błędne. Powód udowodnił, że poszkodowany korzystał z pojazdu zastępczego przez cały czas trwania naprawy uszkodzonego pojazdu tj. od 4 listopada 2019r. do 24 stycznia 2020r. tj. przez 82 dni i za cały ten czas powodowi należy się zwrot kosztów najmu. Pozwana kwestionowała również wysokość stawki 300 zł netto za dobę, uznając że powinna ona wynosić 250 zł. W ocenie Sądu wskazana przez powoda stawka nie została zawyżona, zwłaszcza że przedmiotem najmu był pojazd szczególnie przeznaczony do celów transportowych typu Bus osobowy, a pojazdami takimi nie dysponują wszystkie wypożyczalnie. Stawka dobowego najmu 250 zł netto zaproponowana przez stronę pozwaną była zaniżona i nie mogła być w okolicznościach tej sprawy zaakceptowana. Należy zauważyć, że choć strona pozwana przy zgłoszeniu szkody informowała poszkodowanego o możliwości skorzystania z pojazdu zastępczego, to nie wskazała, żadnych szczegółowych informacji dotyczących oferowanych warunków umowy najmu. Poszkodowany, reprezentowany przez powoda, zwrócił się o udzielenie szczegółowych informacji, w zakresie propozycji ubezpieczyciela co do najmu pojazdu zastępczego, lecz pozwana nie udzieliła odpowiedzi na to pismo.

W ocenie Sądu, skoro pozwana, pomimo wyraźnego żądania zgłoszonego przez poszkodowanego do przedstawienia szczegółowych warunków oferty zorganizowania przez pozwaną najmu pojazdu zastępczego, nie udzieliła żadnej odpowiedzi w tym zakresie, brak było podstaw do zarzucania poszkodowanemu, że bezzasadnie nie skorzystał z tej oferty. Podkreślić należy, że poszkodowany potrzebował niezwłocznie pojazd zastępczy, którym mogliby jeździć jego pracownicy, pojazd ten służył do prowadzenia działalności gospodarczej. Powód dostarczył poszkodowanemu pojazd zastępczy w dniu zdarzenia i na miejsce zdarzenia tj. do Ż.. Dla poszkodowanego istotny był warunek braku limitu kilometrów oraz możliwość korzystania z pojazdu przez osoby trzecie (pracowników). Pytania o spełnienie tych warunków poszkodowany zawarł w piśmie z 19 listopada 2019 r. skierowanym do pozwanej. Gdyby pozwana wykazała, że w odpowiedzi na pytania poszkodowanego, przedstawiła jemu szczegółowo ofertę o wyraźnie korzystniejszych warunkach, niż te zawarte w umowie najmu zaoferowanej przez powoda, to z całą pewnością pozwana mogłaby skutecznie podnosić zarzut, że poszkodowany bezzasadnie z tej korzystnej oferty nie skorzystał, czym przyczynił się zwiększenia szkody, naruszając tym samym obowiązek minimalizacji szkody przewidziany w art. 826 k.c. Skoro poszkodowany nie otrzymał od pozwanej żadnej konkretnej, spełniającej jego indywidualne potrzeby oferty najmu pojazdu, to pozwana zobowiązana jest w całości pokryć koszty najmu pojazdu, z którego faktycznie poszkodowany skorzystał.

Z powyższych względów Sąd uznał za zasadne żądanie zapłaty czynszu najmu pojazdu zastępczego za okres 82 dni przy stawce 300 zł netto. Również ryczałtowa stawka 60 zł netto za podstawienie i odbiór pojazdu na trasie B. – Ż. – B. i B. – K. - B. była w ocenie Sądu niska, a zatem zasadne jest żądanie jej pokrycia przez ubezpieczyciela. Należność z tytułu umowy zawartej przez poszkodowanego w powodem powinna wynieść zgodnie z fakturą 24660 zł netto. Skoro pozwana w postępowaniu likwidacyjnym wypłaciła 18050 zł, do zapłaty pozostała kwota 6610 zł, objęta niniejszym pozwem.

Mając powyższe na uwadze uwzględniono powództwo w całości co do roszczenia głównego.

Jednocześnie Sąd orzekł o należnych odsetkach ustawowych od zgłoszonego roszczenia w oparciu o art. 481 § 1 k.c., 455 k.c. oraz art. 817 k.c. i 14 ust. 1 uoc w myśl którego zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Powód zgłosił szkodę w dniu 30 stycznia 2020r., zatem świadczenie powinno być spełnione w terminie 30 dni od zgłoszenia tj. najpóźniej do 29 lutego 2020 r., zaś pozwana pozostawała w opóźnieniu od 1 marca 2020 r. i od tego dnia powód zasadnie żądał zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. Powód w całości wygrał proces i poniósł łączne koszty postępowania w wysokości 2217 zł, w tym opłata sądowa od pozwu w kwocie 400 zł; kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, kwota 1800 zł tytułem kosztów wynagrodzenia pełnomocnika.